

TELEGRAPFULU ROMANU.

Nº 32. ANULU XV.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratul se face în Sabiu la expediția foieșii pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur. pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

trul provincial din Monarchia pe unu anu 8. fl. era pe o jumătate de anu 4. fl. v. a. Petru princ. și tieri străine pe anu 12. fl. 1/2. anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru între o oră cu 7. cr. si rul, pentru o două oră cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

Sabiu, în 20 Aprile (2 Mai) 1867.

Sabiu, 19 Aprile.

În anul trecut am amintit că gradină noastră are lipsă de lucrători. Am amintit că trebuie să fie armonia între lucrători, de către să fie sporii în lucru. Să lucră amu disu că este multu.

Să remanem numai la ramul ce e adi la ordinea dilei, la celu politic. Să ni-lu infatiosiemu încă odată să sa vedem, pulemu aspiră la vre unu sporii, după procederea în care ne aflăm? Dicem ca nu.

Cauza nesporirei, carea o putem identifica cu disparitatea cea mare a opinioanelor, vine și din malitia unor ambicioși. Însă totu e mirare, că acești putini suntu în stare de a aduce în confuziune pre mulți să ai face să esitez, și, în cătu, candu va să facă cine-va vre-unu pasu activu în cele politice, indată vedi pre mulți standu pre locu, cum incepu cea a suflă în trambită indoeliloru și a tonuriloru nearticulate politice, care opresce pre omenei înaintea unui caosu, unei imagini ce se perde și care lasă nedecisiunea în animă omului și carea în fine produce neresolutiunea și din acestă inertă definitivă, în o parte considerabilă a națiunii.

E adeverat că nematoritatea politică a unor publicisti magiari încă nutresce aceste esitări, și prin urmare contribue la perplesitatea unor omenei, cari în totu articulasiulu unor provinciali vede pericolata națiunea, vede pregatita surparea ei totală. Se intielege mai departe, că unguri cu fanfaronade de acele care și batu jocu de realitate, dar cari preste multu putinu voru să derise iusele de realitate, nu facu servitul nici națiunalităției noastre, nici națiunalității loru, nici patriei comune, nici în fine viitorului nostru comunu. De aceea doritoră noastră a românilor este, a ne radică preste acestu orisonu alătu de tîrmurito, a purtă compu de acei factori, cari au să conlucre la destinele unui poporu și numai de către voru astă intre acestea lacune, defecte, să se ingrijește indată și cu totu seriositatea să vîdă să astupe locul gola cu ceva folositoriu.

Unii omenei însă imbetati de aceste impregnărări, zăpescu apoi între unii termini său parole de dî folosite de unii și altii și sfermandu-si capulu cu aceste parole de dî trecu cu vederea preste lucrului principal și apoi să te miri, de către vedi pre atari omenei în naivitatea loru combatându-se pre sine însă? Casurile suntu pră prospete și prea numeroase că sa ne oprim la datele speciale și asiă ne îndestulim a luă unul dintre tòte și adeca acela, carele a devenit idea fipsa pentru multi; ca ampliatii romani suntu nisice corpori cangrenate, cari lăiesc numai pustiirea națiunalităției române.

Pretomea noastră se poate mangaiă (?) acum, ca celu putinu a capetatu o colegă, carea de către voru urmă lucrurile pre cîrdă acăstă mai departe, nu va mai fi singura tintă isbituriloru, din partea lumiei malecontente.

Amu vrea să scimă ce vreau omenei, cari se arunca acum cu atâtă predilecție asupra ampliatiloru, și ce stătoresc de principiu în privința acăstă? Dice-voru ei, cum au inceputu dejă a se pronuntia principiarie (vedi și cor. d. Fagaras în „Tromp. Carp.” nr. 508), ca ampliatul candu a primitu decretul de denumire și-a vendutu totu puterea sea susținătoru și trupăsca, până și convingerile, individualmente aceluia, care e contrasemnatu în decretu? Atunci în adeveru principiul ar trebui statorit: „Totu omulu ampliatu este sclavu, carele lucra la despota seu (sia acelă persoană fizică sau morală totu atâtă) pentru 25-100 fl și mai multu pre luna, și se deosebesce de sclavulu ord. numai întră cătu nu se vinde la alti stapani.“ Însă totu asiă se aru putea dice despre concientii advoca-

tiloru, totu asiă despre advocați, cari-si capeta plătă loru dela partide; și ore alte referințe numai suntu în lume, cari aducu în legături de alternare pre omenei unii de altii? Prin urmare lumea totă e selava, nimenea liberu, totu corpulu societăției e cangrenat și fiindu că cangrenă trebuie exterminata, societatea intrăga trebuie exterminata. — Candu se pune omulu sa facă deducții eata ca vine la ridiculosu. E gresit principiul statorit de unii omenei în astă privință și pentru aceea, pentru că e deprimatoriu de moralitatea tuturor acelor individi, cari se pregătesc pentru servitulu statului. Atari omenei, după asemenea principii, potu să se lapade a priori de ori ce interesă pentru prosperarea societăției omenești. Atari omenei, după asemenea principii, potu să și dică în sine: noi avem să seriemu, să manipulăm, să administramu, după §§ sciuti, — o rutina, eata totu ce ne trebuie, de aci încolo sfemește lumea, nouă nu ne pasa, noi eo ipso suntem condamnați a nu avea convingeri, nici voia, ci numai aceea ce ne dictéază procedură.

Credem ca nu va fi nici unu român, care să dorescă că inteligenția noastră, pentru carea a-sudă națiunica în atâtea moduri să devină o familie de trăntori sociali, cari să nu facă decât să consume în sine puteri pentru națiune perdute și chiar, candu în unu statu ore-carele aru fi pusă în lucrare direcționea acăstă, noi să admonim prebarbatii nostri să nu se molipsescă de bol'a acăstă, sau la casu candu această aru fi unu ce ne evitabilu, atunci să ne rugăm de monarh, de dieta și de cine vomu sci, numai să nu cum-va să mai primescă vre-unu individu de ai nostri între ampliați și pre toti cătu suntu să-i scotă afară.

In unu statu în adeveru constituionalu, unde disparu predilectionile și prejudiciile și unu postulat, ca fie care omu să aibă convingerea sea libera, independentă. Fia ampliatu, fia ne ampliatu, candu patria cere dela densulu unu statu tu va dă fără de nici o rezerva, pentru că de către este statul opusu carării pre care merge regimulu nu și înca urmare, ca elu vrea să restorne ceea ce vrea regimulu. Aceea, adeca returnarea, nu o va face nici Petru nici Pavelu, cari suntu ampliați, ci o va face totalitatea sau majoritatea corpului legislativă, ceea ce numai poate fi imputat unui individu, ci unei corporații și în fine nu ampliatul, ci deputatul vorbesce candu vorbesce în favoarea unui poporu, și prin urmare și a statului, pre cale legislativa.

La noi la români băla această de a se pună perina mole indiferentismului ar iruptu numai de unu anu și jumătate și multiamităceriului, ca după semne a cuprinsu terenu încă de totu putinu; ba suntemu de credință, ca cerendu trebuință totu că unul voru fi în fruntea causei naționale, precum a fostu și pana acum.

Candu dorim noii această apoi o dorim, ca să se facă pre basea a două terenuri forte de lipsă la aperearea unei cause naționale și adeca pe basea terenului cu noșcintie i istorice și a economiei naționale.

Aceste două însă să se unească în eluptarea drepturilor naționalității noastre și atunci să amu împlinitu doritoră, ieră de ajungerea scopului putem să că siguri, vina ori ce obstacole voru veni.

Conlucrarea factorilor pre cari ii avemu și necesitate imperativa, respectarea puterilor acestor factori și o prudentie, carea ne promite folose sigure; pre candu respirea puterilor și încarcarea sarcinei pre umerii acelor, ca și nu au purtată greutăți nici data, pentru noi devine periculu, ieră înaintea strainilor unu și a scoruplui, provocatoriu de deridere!

Evenimente politice.

Sabtu 19 Aprile.

Scirile cele din urma dela Clusiu ne spună ca comisariul regescu sosescu astădi acolo. Din mai multe părți ale Transilvaniei se pregătesc deputații de intempiare care voru să caeleoră la Clusiu. Asimili municipiul brasovianu și tramite deputația sea. Asemenea, după cum cîntam în „Sieb. Bl.“ și celu din Sabiu încă au decisu în o siedintă a comunităției să tramita o deputație. Acelesi foi deducu din purtarea comunităției sibiane o intorsetură decisivă a politicei cetăției acesteia, carea de alt-mintrea a datu tonulu în politică să se păne acum și carea a reprezentat mai tare politică centralistică. — Se dice că și celelalte scaune încă nu voru remană în apoi cu demonstrațiile favorităriei stărei lucrurilor de satia.

Cătu pentru încoronare, scirile dela Peștișu pâna pre la 28 Aprile n. (v. H. Zieg.) spuneau, că incoronarea nu se va face decât numai către finea lui Maiu. Cauza acestei intardieri se atribuia și acescilor croați, cari abia se presupuneau, că se voru putea deslegă într'atâl'a, incătu să se păta procede la compunerea diplomei inaugurate. Dieța croată ce e dreptu ca se scie ca la 1 Maiu (astădi) are să începe acțiunea sea. Însă pâna candu să-si dea diez' croala votul seu și pâna votul acestă sa ajunga la Pestă se presupunea unu terminu mai indelungat și incătu numai redeschiderea dietei ungare, carea încă se recere neapăratu, încă se punea numai pre 16 multu 18 Maiu.

Acum pentru trei comitate croate precum pentru Varasdiniu, Veröcz și Kreutz s-a alesu comiti supremi, cari nu voru dă ocasiune la opușteri contra unei grănicice cointelegeri cu Ungaria și asiă lucrurile se voru înțeli pre cătu numai se poate. Incoronarea, nu putem să prece base, să dîce că se va face între 10 Maiu. Asă dara cu multu mai degradu de cum se dicea. Dietă se deschide în 8 Maiu; ieră după incoronare se amana pâna în lîmna. — Sa așteptăm scirile despre atitudinea dietei croate și apoi vomu să mai sigură de către deslegarea cestuiilor la ordinea dilei este aproape și de către incoronarea loru se va efectua prin incoronarea cea atâtă de așteptata a Regelui.

Ceea-ce privesc politică din afara și specialu cestuiene Luxemburgului, în dilele din urma, devină mai puținu sgomotosa. Diplomatia austriaca au întrevinută atâtă la cabinetele din Parisu și Berlinu, cătu și la celelalte cu două propunerii; după ună carea purcede din punctu de vedere strategic, a propusu Austrii: neutralizarea Luxemburgului, facendu din acestă teritoriu belgianu. Prin acăstă Belgia devine mai mare și mai tare între Franciă și Prussiă. Însuși Belzia însă nu a voită să primească creșterea teritoriului seu fără a se putea să înca motivele. Cu tòte aceste Austriei ia succesu a strabate la ambe cabinetele cerlante cu propunerea neutralizării și a săcătu pre Franciă să recunoască, ca ea trebuie să se ferescă și de imaginea unei anessări și pre Prussiă să aduca sacrificiul acelă Europei, că să-si retraga garnizońa din Luxemburg și fortăreță sa nu se mai ocupe de nimenea pre venitoriu. Anglia și Russiă au promis sprințul loru la propunerea acăstă și după scirile mai dincăce spunea unele diuare, ca suntu perspective de sustinerea păcei.

Armările însă mergu înainte.

In Franciă se facu probe cu tunurile cele noi, se tocmescu mereu pușci și munitiuni în fabrici interne și prin strainetate, se aduna bucate, eai și alte trebuințe pentru resbelu. Totu asiă se urmează și în Prussiă.

Pacea, carea se vede a fi acceptata, din partea Franciei, dictu de alta parte unele diuare, ca e numai o amagire pana candu armările in Francia vor fi complete si atunci Napoleon va astă vre-o alta cauza de a improprietă cestiușa Luxemburgului. Pentru atare eventualitate se presupune ca celu din-tău corp de operatiune va fi indreptat spre statale de media-di nemiesci, pre cari le va ocupă si le va constringe la neutralitate si apoi va urmă procederea asupră adeveratei Prusie.

Dela acestu teatru trecemu la Moskva si insenâmu, ca aci e unu congresu de slavi din totă partile pamentului, intre cari potă numai polonii nu vor fi reprezentati.

Incordările in Orientu intre Turci si poporele creștino suntu inca la ordinea dilei. Flotă turcescă trebuie sa asude priveghinda in giurul tierilor ei totă vasele, că nu cumva sa debarce ceva munitioni si alte lucruri de resbelu. — Intre Munte-negrini domnesc o intimitate forte mare. Prin-pele Montenegrului gratulandu celui serbescu pentru castigarea fortaretelor dice „ca dîu'a castigări este cea mai stralucita in istoria renascerei națiunii noastre (slave) si me alaturu din tota anim'a cu totu poporului meu la bucuria Serbiei.“

Revista diuaristica.

Din „Tr. Carp.“ scótemu si anume din unu articulu intitulatu: „ce aru si trebuitu sa faca Guvernulu salvatorilor“, urmaloréle:

Totă actiunea sea se reduse la aceste miserie de totă dilele; era totu ce putea face: si in năvitatea sea se miră de ce tiér'a nu-i cade in genuche, de ce mai suntu omeni cari cugeta contr'a-i, pre candu agentii pusi injurau in fóia publice ale Salvatorilor pre toti oménii onesti cari nu mergeau sa tamâie, sfidându-le nici mai multu nici mai putin decâtui talhari, pungasi! si alte grozavie nedemne. Eata de unde a venit paralisi guvernului in fatia cu marile idee de naționalitate, si chiar de administratiune. Guvernul actual nu are nici o actiune in Transilvania, nici pe satia, nici ascunsu. Ni se va dice ca nu aru si prudente, forte bine; dara trebuie a ne face noi mai fideli Austriei seu Ungariei decâtui nisice guvernori austriaci? si este vorba de actiune morală, naționale, care nu potă strica Austriei, epitropa a românilor de dincolo.

Români din Macedonia, suntu paraziți.

Aici guvernulu aru si pututu sa aiba inca o actiune in tempulu incercărilor de reseculări in Turcia, o actiune fia si chiar favoritóre Turcilor. Sa indemne pre români Macedonia a imbratisă interesele Turciei contra Grecilor. Cine nu scie ca acei români au făcutu revolutiunea din 1821? ca grecii ei insusi au cadiutu in retacirile ungurilor, Cine nu scie ca de aici purcedu unenorocurile ungurilor

si ale grecilor? Noi insa suntemu români, si candu ungru si grecii au curagiul sa ne cotropescă, ore noi sa nu avemu curagiul a ne aperă? Ce facem? Salvatorii aduna chiaru bani că sa trimita grecilor spre a puté intr'o dî sa grecescă némulu romanescu din Macedonia si alte locuri! In mijlocul tieri noastre libere, inca ne este frica de unguri si de greci, a aperă drepturile națiunii noastre!!! Sirmana Romania! Evenimentele s'au făcutu mari, ambitiunea tieri noastre s'au marit, si guvernulu ei trebuie sa fie mare.

Noi iubim Grecia si i urâmu a dobendi libertatile sele; dara nu credem ca va reesi pre cátu ya cauta a derimá unu stăpân sp̄re a deveni ea stăpâna preste ceia-lalti. Oménii ce conduclu lucrurile Greciei au multu patriotism; rosimur candu ne comparâmu cu ei; dara nu tinu socotela de posibile, de ceea ce este dreptu. Jumelate Grecia propriu dîsa este compusa de pastori români. De ne vomu urcă in tempii vechi, nu vedem unu mare Statu grecu. Vedem colonie mari, vedem o națiune risipita in porturile Mediteraniei, in staturi mici, comercianti că senicenii, cartagii; dati numai la comerciu, locuindu numai orasiele; nici odata unite aceste orasie; libere fia-care de sine. A constituit unu statu mare din totă aceste orasie risipite pre marginile si pre sati a Mediteranei, mi se pare unu visu, mai alesu atunci candu credu sa assiedie temeliele unui mare statu pre ruinele celorul-lalte popore agricultori si ale căroru corpori compacte se intindu si facu partea populatiunei satelor.

In fine, este tempu că guvernulu sa incépa a se gândi ca Romania are o missiune, si a trecutu tempulu copilariei acestui populu.

Români au o missiune, si atunci candu acesta missiune nu aru cunoscere-o nimenea, candu acesta națiune româna, in locu sa mergă cu curagiul si credintia pre calea ce-i este însemnata in lume de Dumnedieu, către desvoltarea sea materiale si morale, s'aru inlatura si aru deveni unu popolu fără missiune, fără deunitate, fără putere, fără marime, fără dile de gloria naționale, că poporul Gavaone-nilor din biblia; atunci o asemenea națiune mai bine sa moară decâtui sa devina obiectul de disprețiu alu vrasmilor ei!

Poporul e jude inca in vieti politica, are aspirații frumose si nobili, caracteru blandu si primitoru de civilizație; dara nu are initiativa. Astfelui a fostu institutiunile sele trecute. Boerii au avutu credintele loru la care au lăsatu pre cátu au pututu sa tina.

Ei si-au sprinuitu privilegile multu tempu sustinendu-se de straini căroru le sacrifică in schimb aspirațiunile naționale; dara boerii ei insisi, regenerati la sōrele vietiei naționale, renunțarii in urma la privilegii si la straini, si nu numai su-

sera unu obstacol la revolutiunea politica si sociale in Romania, dura de multe ori lucrara in favoarea acei revoluționi. Către acestea nici boerii nu au initiativă. Initiativă o are guvernul.

Calea ferata din Transilvania.

Cladirea călei ferate Aradu—Alba Iuliă este unu lucru fapticu, despre care nu mai poate fi nimene in dubiu. Au fostu o nascere grea: Chiaru si ministeriul ungur, nu se puté abate dela convingerea aceea, ca linia acăstă aru fi cea mai naturală si pentru aceea aru trebui conceasa mai an-tău.

Cu zidirea călei acestei se implinesce o parte din cuvintele, cari le-au promisua Majestatea Sca, Imperatulu Austriei, Trannie la incheerea sesiunii senatului imperial din an. 1863, dicendu: „ar u fidorintia Maj. Sele, si regimulu sa se nisuésca cu deadinsulu, că sa se efeptuésa cătu mai curendu cladirea liniei Aradu—Turnu Rosu, carea o afila Maj. Se a de forte mare insemnatate atătu pentru Transilvania cătu si pentru imperiu.“

Si despre cladirea liniei Valea Jiului pâna la marginea Romaniei la Petrosani numai este nici o indoela. Această este o linie, la carea nu gandea nimene din imperiul intregu cu seriositate, afara de cei ce s'au rugat pentru concessiunea ei; pentru aceea nici nu iau venit vre-unei partite din tiéra in minie, sa faca vre-o opositiune in privindă liniei acestei, cu totă ca a face oposiție, devenise dejă unu lucru istoric si chronicu!

Cu concessiunea liniei acestei intr'adeveru au fostu suprinsa Transilvania! Dara nu trebuie sa se mire nime despre acăstă, decandu amu vediutu, ca Austria este obincuita, a face din possibilu unu lucru impossibilu, si din impossibilu unu lucru possibilu.

De altmintrea Transilvania nu trebuie sa se machnesca, pâna candu va fi calea acăstă numai o ramura de cale si deca nu cum-va aru deveni pe viitorul calea principală diu Transilvania: noi nu vremu sa imităm pre „Kol. Közl.“, care au numit calea Aradu—Alba Iuliă numai din cauza aceea „cale blasphemata“, pentru ca ea nu au fostu ceea dela Oradea mare—Clusiu.

Din contra, fiindca Transilvania fără de aceea nu si va face căile sele ferate cu banii sei proprii, noi ne vomu bucură, deca se voru face locmai căile acelea prin unu capitalu streinu, cari suntu potrivite pentru Transilvania.

Si impregiurarea aceea o trecemu cu vederea, deca imperiul subventionează o ramura de cale, carea nu e asiă de lipsa, căci noi transilvanienii suntu dedati dejă, a dă ajutoriu cu banii nostri de contributiune, că sa se subventioneze, si astfel de căli, cări nu se tinu nici decum de noi.

FOLIÓRA.

Impartasiri dintr'unu manuscriptu, co tractéza despre Dreptulu Canonico alu Bisericei greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare)

XVI Fostau numirea de „monastiri inchinate“ si consecuțiile de acolo următe, canonice?

Precum numirea de „monastiri inchinate“ au fostu anticanonica, căci canónele bisericesci nu cunoșteau astfelui de monastiri; și și consecuțiile următe din aceasta numire anticanonica au fostu anticanonice, căci fia-care monastire trebuie sa fie subordonata Episcopului, in a cărui eparchia se află; căci acele monastiri din România, ai căroru fundatori au otăritu, că din prisosulu veniturilor sa se de unu ajutoriu săntului mormentu, seu monastirei din muntele Sinaia, nu s'au pututu scôte de sub jurisdicția Eparchiei respective piu motivulu aceluui ajutoriu anualu, nici au pututu Antistitii acelorui locuri sănte de la Resaritu sa-si insuiesca dreptulu de proprietaria mosierilor si lucrurilor monastiresci din România pentru a loru li s'au testatu numai o participa din veniturile acestorui mosii, éar totalitatea mosierilor si lucrurilor, ba inca si administratiula si conducerea loru, si estradarea ajutoriului anualu la acele locuri dela Resaritu, s'au testatu monastirilor din România, si mai mariloru loru in intielesulu canónelor. Apoi deca este tocmai vorba despre proprietariulu ace-

loru mosii si lucruri consântite monastirilor din România seu si de mosiele ori-căroru monastiri din lume, atunci fiindca averile bisericesci se nămescu in canóne „averi domnesci“ „πραγματα κηρωτα“ proprietariulu mosierilor si lucrurilor monastiresci este „Domnulu“, căci si asiă fundatorii acelorui mosii monastiresci asceptă dela „Domnulu“ respalata susțesca, si calugeri au dreptulu de a se folosi din fruptele acelorui mosii intr'atâ'a, incătu sa cere pentru subsistintă loru, avendu totodata cea mai strinsa indatorire a satisface tuturor fundatiorilor, care cătorii au legatu de veniturile mosierilor monastiresci.

De aci apoi urmăda, ca Antistitii acelorui locuri sănte dela resaritu nu le-au pututu competă nici dreptulu de a octroa Igumeni si calugeri greci straini pentru acele monastiri din România, căci a alege pre Igumeni este dreptulu Sinodului monastirescu, iera a denumi si asediă pre Igumeni este dreptulu Episcopului eparchialu, precum si a primi pre cine-va la monastire si a dechiară de vrednicu de tréptă monachale, este dreptulu sinodului monastirescu, iera a incuviintă tonderea cui-va de calugeri este dreptulu Episcopului eparchialu, precum si a chirotoni de diaconu si de preoli pre calugeri. Apoi a administră potrivitul canónelor avea monastirei, si a conduce afacerile bisericesci, disciplinari si economice in monastire, este dreptulu si indatorirea Igumenului celor constituitu dupa canóne cu impreuna lucrare a Sinodului monastirescu, iera a controlă si a supraveghia preste totă acestea este dreptulu si indatorirea Episcopului eparchialu.

Numai putin anticanonica este si secularisarea a-

cestoru monastirii, ce Statul Romaniei au decretat si efeptuitu fără cea mai mica privire la urmările rechiamatiilor din partea stranepotilor acelorui cătorii de monastiri inchinate, si neinchinate cari impedeau de declarat in chrisovale loru fundatiunali, ca coboritorii din neamulu loru sa rechiame monastirile in a loru stapanire, candu Guvernulu va luă veniturile loru. Astfelui de rechiamatiuni au si urmatu din partea fratilor Ganesci pentru monastirea Pleșiesci si curtea de casatiune au decisul lucrul in frivorea Ganescilor; asemenea coboritorii lui Ipsalanti pentru monastirea Marcutia; apoi anticanonica este si aceea apromisiune, ce Statul Romaniei au făcutu acelorui locuri sănte din Resaritu prin aceea, ca este aplecatu a despăgubi pre aceleia prin o sumă aversiunea pentru prisosulu anualu alu veniturilor dela acele monastiri dejă secularitate. Totă acestea irregularități, ce se reduc la secularizarea acelorui monastiri, se voru dovedi din canóne in urmatorulu punctu.

XVII. Monastirile nu se potu secularisa. Jace in firea faptei de milostenie, ca aceea ce odata de voia buna si libera s'au donatu monastirile, că unui institutu bisericescu recunoscutu si de statu, are sa remâna pentru totu deun'a avere monastiresca, si sa se intrebuinteze amesuratul regelor monastiresci, si intentiunei cătorului, incătu aceea se potrivesce cu canónele; la totă intemplarea, donatiunea făcută monastirei nu se poate luă altcum, decât că o fapta morală, a cărei legalitate o recunoște nunumai biserica, ci si Statul; prin urmare deca biserica respectă legalitatea donatiunii făcute in favoarea vre-unei monastiri, atunci si Sta-

Pentru ce sa nu se scimbe odata rolele si in favoarea nostra? Insa nu numai Transilvania de sud-vestu se poate bucură de fericirea căilor ferate, pre care le au dorită asiā de multu, ci și celei din nordu-vestu se pare ca i suridu dile de bucuria.

Dupa cum ne impartasiesce „Budapesti Közl.“ intr-o siedintia a Senatului ministerialu din Bud'a sub presidiulu Maj. Sele s'a decisu si s'a primitu, că sa se zidescă cătu mai curendu lini'a Oradea-mare—Clusiu, si că sa se ajutoreze din partea Statului, spre care scopu s'a si placidatu 4 mil. f.

Dupa cum ne este cunoscutu in anulu trecutu s'a incepelu lucrulu planului — pentru lini'a acēst'a pe spesele Statului si déca se constatēza sci-re lui Budap. Közl. pote ca cele 5 milioane de fl. sa se fi intrebuintatu pentru lucrulu de pamantu, precum s'a intemplatu si cu lini'a Aradu—Alb'a Iuli'a.

Noi nu avemu nici o causa, că sa ne indoimur despre adeverulu scirilor lui „Budap. Közl.“, si déca este aplecatu Statulu se aduca sacrificii in favoarea Transilvaniei (si sacrificii s'aru cere pentru cele două căli, cari mai totu odata trebue sa se lucre) atuncea din punctu de vedere alu Transilvaniei si de impregiurarea acēst'a ne-amu bucură, căci lupt'a cea indelungata pentru prioritata liniei nordice si su-dice s'aru fini, ceea-ce partideloru din tiéra le-aru aduce folosuri egale si numai imperiului ore cari sacrificii.

Toamai sacrificiele acestea aru sili pre regimulu că se nu lase lucrulu incepelu si se lucre amendoue liniele mai departe. In modulu acest'a aru capetă Transilvania in fine rociulu seu de căli ferate.—

Asiā amu avea unu prospectu in privint'a unei deslegări multiamitoré (in tōte părțile), ca unde si candu sa se impreune călile ferate din Transilvania cu cele din Ungari'a, insa o cestiuna remane nedeslegata adeca aceea, ca in care directiune sa se continue călile acestea.—

In unula din orii trecuti amu fostu impartăsitu celitorilor nostri in privint'a acēst'a unu articulu din diuariulu „noul Llloyd“ carele au esaminatu din punctu de vedere alu rentabilitatiui cu tresvie calea ferata Oradea-mare=Brasovu, carea cere spese forte insemnante, si au ajunsu la mangaierea aceea : fiindca nu se poate scri ca ce impregiurare silescă asiā tare că sa se faca calea ferata din Nordul Transilvaniei: pentru aceea sa se multiameșca deocamdata frati din Transilvania ca se impartasiescu in mesura de tōte beneficie le cari le oferesce constitutiunea din an. 1848 a tierei matere, si ca lini'a Aradu=Alb'a-Juli'a tocmai asiā lega Transilvania cu tiér'a matera că cum aru eșeptui ace-

tulu trebue sa recunoscă si sa o respecteze inviolatul legalitatea acelei donatii tocmai că si proprietatea ori cărei alte corporatiuni, ce esista in Statu subt scutulu legilor civile.

Statulu nici atunci n'are dreptu a secularisá monastirile si a confisca averile loru, candu prin lege aru denegă in complecsulu seu esistint'a ultranea a institutului monachal, căci atunci dupa principiile generali ale dreptului de sucesiune aru trebui, că averile monastiresci, nefiindu proprietate a personelor fisice, adeca a calugerilor, ci a „Domnului“ acele trebue la asemenea intemplări sa tréca in posessiunea respectivei religii, va sa dica: in posessiunea Eparchiei respective, de carea s'au tinutu monastirea, că astfelu acelea averi sa re-mâna ale „Domnului“ pentru totdeun'a.

Santii Parinti ingrijiti pentru avere „Domnului“ au adusu mesuri in contr'a unei cercari posibili de secularisarea monastirilor si de confisca rea averilor loru inca in vécu alu cincilea, asiādora tocmai in tempii acei'a, candu institutul monastirescu era in cea mai mare flóre, si in obste-sca adorare, candu insisi Imperatii si dignitarii cei mai mari ai Statului român facea donatii spre scopuri monastiresci, si candu asiadara nn s'au ve-diutu nici o intentiune pentru secularisarea monastirilor, si confiscarea averilor monastiresci.

Insa acesti sănii Parinti bisericesci nestator-nici'a lumei, si poate condusi de spiritu profeticu, au prevedutu, ca potu veni si astfelu de tempuri, candu unu statu sa vrea sa seculariseze monasti-rile si sa confisce averile loru, de-si in o aseme-nea mesura potentiosa din partea Statului nu este

St'a cea de la Clusiu-Oradea-mare

Cumca politicii unguresci cari se occupa eu calea ferata si au schimbatu ideile intr'unu modu inse-nnatu acēst'a o vedemu din scirile ce ni le aducu diuariile nemtisesci si magiare din tierile unguresci.

Acum'a, candu nu mai este de lipsa, a face la totu lucrulu si la ori si ce impregiurare oposi-tiune contr'a regimului din Vien'a acum'a candu Ungari'a e silita că si ea sa socotēsca, că sa duca o politica reala, de orece erariulu statului ungurescu trebuie sa primēsca greutăatile garantiei intereselor pentru călile ferate din Transilvania, acum'a se amintesce si in Pest'a despre lucrulu acest'a mai multu din punctu de vedere practicu alu rentabilitatiui si alu realisărei mai usiōre.

O satisfactiune mai mare nu-si potu positi cei ce suntu pentru lini'a Aradu — Sabiu, decatul sa anda, ca ei si-au astazi partisani tocmai numai in Pest'a si inca din aceleasi castre, unde pana acum totudeun'a s'au luptat in contra liniei acestei'a. In „P. Napló“ espune baronulu Gabriilu Kemény, si diuariulu din Pest'a „Lloyd“ cont. Em. Andrassy (carele, déca nu gresiu, este fratele ministriului presiedinte ungurescu) calea ferata Aradu — Sabiu de o linia forte insemnata, care e neape-rato de lipsa.

Dupa lini'a Canisia=Agram=Karlstadt=Fiume, pentru care are Ungari'a interesu asiā mare din cau'sa mărei adriatice, se insémna de cele mai insemnante pentru comerciul tierei lini'a Pest'a=Losioncz=Oderberg'a si in lini'a sudica calea Pest'a=Aradu=Sabiiana. Numai mai tārdiu vrea sa scie Andrassy Clusiu si Brasovu carasi impreunatu cu Sabiu.

Din partid'a contrarilor nostri de mai inainte se redica dara voci influentiore, cari acum dupa ce s'au schimbatu relatiunile politice urmădia dreptătiei si adeverului si recunoscu insemnatarea Sabiu, aprobandu propunerea, că cetatea acēst'a sa se impreune cu Aradulu=Oradea-mare, Brasovu si Bucuresci, pre lāngă care aru mai avea de lipsa o legatura cu Galiti'a pre la Bistritia.

Situatōneia sitōre geografica a Sabiu, insemnataea lui mercantila si industriela pentru relatiunile sitōre cu Romani'a si cu orientulu nu se mai potu denegă si déca se voru pretiui in Pest'a prerogativele acestea numai asiā, că mai insante in Vien'a, acēst'a de siguru nu face, că sa i se recompensedio starea lui politica.

In privint'a fratilor din Brasovu, cari au fostu insielati intr'unu modu nerespundatoriu atat'a ani in privint'a stārei celei adeverate a cestiunei călei ferate din Transilvania, ne luāmu liberate, a-i face atenti la unu periculu, este unu periculu, care-i amenintia atat'u din Petroseny, cătu si dela Pest'a=Clusiu, adeca pericululu acel'a, ca Brasovu va casti-

nimicu edificatoriu, dar nici folosu materialu, căci unu sacrilegiu nu poate avea binecuvantare.

Măsurele sănilor Parinti in privint'a acēst'a suntu urmatorele :

1. Canonulu 24 alu Sinodului ecumenic IV. prin care se rendoiesce : „ca monastirile nu se potu secularisá, si cele odata asediate cu judecat'a Episcopului au sa remana pentru toludéun'a monastiri, si lucrurile cele ce se cuvinu loru, au sa se pa-zesca, si din monastiri nu se faca locasiuri lumesci; iéra cei ce aru iertă secularisarea loru, sa se supuna cercetărilor din canone;

2. Santi Parinti petrunsi fiindu de folosulu celu mare, ce provine crestinilor din institutul monastirescu in lini'a religiositathei, a moralului, si a culturei intelectuale, si a artelor, din ale căroru frupte si Statulu si trage folosulu au otāritu prin canonulu 49 alu aceluiasi Sinodu ecumenic IV; „ca din monastiri nu numai sa nu se faca locasiuri lumesci, dar nici ocārmuirea loru sa nu se dee mirenilor“;

3. Fiindca pre tempulu gónelor de icōne multi Archierei din episcopiele loru, si multi calugeri din monastiri s'au isgonit, si iconomachii facura din casele archieresci si monastiresci locasiuri lumesci, ba inca si cărcime; pentru aceea, dupa ce biseric'a s'au eliberatu de plag'a acēst'a cumplita, au rechiamatu casile archieresci si monastirile, amenintiandu preoților cu degradarea, iéra mirenilor cu anatemă, cari devenisera in posessiunea acelorum, déca nu le voru predă indereptu Archiereilor si calu-gerilor, precum dovedesce canonulu 13 alu Sino-dului ecumenic VII;

gă calea sea ferata, pre carea o ascēpta asiā tare, numai in urma la lōte.

Déca vrea Brasovul, că sa sia primitu mai curendu in legator'a căliloru ferate ceea ce o do-riu si noi — atunci sa se lase de legatur'a cea nefolositore cu Clusiu=Oradea-mare si sa se u-nésca cu sinceritate cu Sabiu. Legatur'a acēst'a este cea naturala, despre acēst'a ne potu convinge carele impoverate, cari umbla in lōta dia'a pre ro-ta (drumul) acest'a. Numai legatur'a acēst'a va multiamti interesele Brasovului, si déca nu s'aro si abatutu acest'a dela calea aeeea, pre care au fostu pornitul la incepelu, Brasovul si Sabiu aru stā astadi cu multu mai bine in privint'a stārilor eco-nomice.

Concederea liniei dela Valea Jiului este unu fruptu alu ne intielegerei si Brasovul si Sabiu pana acum'a inca nu au castigatu nimic'a. O istoria vechia, carea remane insa totudeun'a nouă.

„S. Z. f. H. G. L.“

Principatele române unite.

Mesagiulu Domnescu de inchiderea sessionei 66—67 a Parlamentului.

Dloru Senatori! Dloru Deputati!

Ve multiamescu pentru concursulu ce ati datu guvernamentului meu, spre a-i face posibile condu-cerea afacerilor Statului.

Ve multiamescu iaresi pentru legile cele nōne si pentru modificările legilor celor in fiintia ce ati votat. Cerate si unele si celealte de o ne-cesitate absoluta, ele nu voru lipsi de a aduce in-lesniri simtitoré in servitiulu interesului publicu.

Domnilor Deputati!

Este de regretat ca v'a lipsitul tempulu de a mai vota unu micu numeru de legi importante si de credite unor vechi servitori civili si militari ai Statului. Prin aceea ati si usiurat unu mare numeru de suferintie de totu felul.

Domnilor Senatori!

Amu simtitu o viua machnire căci n'ati gasit de cuviintia a ve unu cu Camer'a deputatilor in privint'a proiectului de lege pentru translatarea pro-visoria a Curtici de Cassafune la lasi: mesura recomandata de consideratuni destulu de inalte. Amu inca increderea ca, in sessiunea viitoré vei recu-noscere ca aru si intieleptu de a acordá acelui orasius satisfactione dorita cu altă caldura.

Mi pare asemenea reu ca vitiurile ce ati potu gasi in budgetulu comunei Bucurescilor v'a facutu a refusá autoritatieri municipale a acestui ora-siu resursele necesarii trebuitielor sele; si astfelu ati pusu guvernamentulu meu in celu mai mare imbaratiu incurcatura chiaru la finitulu sessiunei.

Este asemenarea regretabile ca nu vati pa-

In fine monastirile nu se potu secularisá nici sub pretestu de escesuri ale calugерilor, căci atunci cu vatemarea dreptătiei distributive s'aru pedepsit si institutul monasti-rescu, care n'au escesu, nici au datu calugерilor ansa spre escesu, căci institutiunile lui suntu sănă.

Insemnare. Inca mai amintim aci si despre monastirile asiā numite „Brancovenesci“ din Romani'a. Ele se chiama asiā, căci fundatorii loru au fostu membrii stralucitei familii a Brancovenescilor. Noi despre numirea acēst'a n'amu avea sa inse-nămnu nimicu, déca cu aceea nu s'aru si facutu unu abus in contra canónelor positive, care sta in aceea, ca Brancovenescii si-au insusit siesi dreptulu de administrare a averilor acestoru monastiri si de punere a Igumenilor in acele. Cumca astfelu de dreptu n'au pututu exercitá Brancovenesci in acele monastiri, se vede din cele mai susu aretate. Si fiindca acestu abus au trasu asupra-si inca si atentiuia Statului din Romani'a, pentru aceea Statuluan luate sub a sea stapanire administrati'a averilor monastirilor brancovenesci, si asiā in locu sa se fie redusu administrati'a averilor acestoru monastiri la starea canonica, s'au facutu unu abus nou, si o ilegalitate nouă prin acea mesura a statului in contra canónelor positive, ce din cele mai susu dis-limpede se vede.

tutu ocupă și de legea pensiunilor. Prin acăstă ati fi asicuratu cu o óra mai înainte viitorului; în contră consecintelor desastruoase pentru averea publică ce prezinta legea cea de astăzi în vigoare.

Dloru Senator! Dloru Deputat!

Constatu că fericire ca, din partea puterilor straine guvernamentului meu primesc neîntrerupt semnele de sentimentele cele mai binevoitoare; și ca relațiile noastre cu Statul vecine urmăza să se afle în starea cea mai satisfacatorie.

Nu suntu multe dile de candu amu avutu fericirea a primi între noi, că óspetu pe principale iubitu alu uneia din națiunile vecine cu care suntu secole de candu traime intr'o frată neîntreruptă.

In intru Provedintia nu a cununat cu atâtă desevarsire dorintele mele. Mijloacele ce ati putut vota spre întâmpinarea lipsei care a bantuitu parti considerabile ale ticei, au fostu de neajunsu; și suferintele unei parti a poporatiunilor rurale nu au potutu fi cu totulu usiurate.

Rogu pe Atotu puternicu se binecuvintedie celu putinu în viitoru munc'a plugariului; caci speru ca recolte imbeliugate voră sterge repepe pana la tinerea de minte a suferintelor anilor trecuti.

Inturnandu-se în sâcul poporului ai carui sunetii reprezentanti, aduceti-i domniloru miei, urarile cele mai ferbinti pentru prosperitatea lui cea mai perfecta.

CAROLU.

(Subsemnat) Constantin A. Cretulescu. St. Golescu, D. Bratianu, I. Bratianu, Al. Vasescu, Generalu Tobias Gherghely. „Rom.”

Sambata, 8 Aprile 1867, s'a celebratua aniversarea proclamării rezultatului plebiscitului pentru alegerea Mariei Sele Domnitorului Carolu I, și aniversarea nascerei Mariei Sele.

La 6 óre de dimineața, 21 tunuri date de pe délulu curției Michaiu Voda au anuntatua deschiderea serbatorei.

La 9 óre Înaltimea Sea a primitu omagiele casei Sele civilă și militară.

La óra 9 ½, Domnitorulu a primitu o deputație din gard'a orasienescă care ia presentatua unu buchetu măretiu insotită de urările cele mai caldurose.

La 9 ¾, în momentulu candu Mari'a Sea se pregatea a merge la st'a Metropolia, a fostu intempiatua de unu mare numeru de jude fete dela asilulu Elen'a și din deosebitele scole ale capitalei. Aceste copile, insotite de respectivele directrice, au presentatua Mariei Sele buchete graciose și lucruri facute de mân'a loru.

Domnitorulu a pornitua la Metropolia într'o trasura de gala cu patru cai, escortatua de unu platonu de gendarmi, de dône scadrone de cavaleria, unu numerosu statu majoru și picherii ai curției, gard'a orasienescă și trupele garnisonei erau insotite in trecerea Mariei Sele.

Conformu programei oficiale Te-Deum-ulu a fostu cantatua de către Pré Sant. Sea Metropolitulu Primatul alu Romaniei Par. Metropolitulu alu Moldovei și Suceavei, inconjurati de înaltulu cleru.

Corpulu diplomaticu și consularu, DD. ministri și toate inaltele corperi ale Statului, asistau la aceasta ceremonia, in tempulu căreia s'a datu 101 tunuri.

Dupa intorcerea dela biserică, Domnitorulu a primitu pe DD. membri ai consiliului ministrilor și pe D. secretarul acestui consiliu.

La órele 1, M. Sea a primitu pe DD. Ministri, înaltulu cleru și corpulu diplomaticu dupa ordinea fixata prin programa.

Sera la 6 ½ óre, M. Sea a datu unu prandiu la cere a luatua parte nñmai cas'a s'a civilă și militară.

La 8 óre sér'a, o manifestatie de mai multe mii de ómeni representandu comerciul și poporul adunat in piéti'a St. George, purtandu tortie și stéguri, au strabatutu orasiulu venindu pana la palatulu princiaru.

Pe la 9 óre, M. Sea Domnitorulu, insotită in trasura de D. ministru de interne, și alte dône trăsuri ale curției cu secretarul și oficerul, au făcutu o preumblare prin orasul.

Sér'a, orasiulu a fostu splendidu iluminat si indexa iluminatiunea edificiilor publice a remasă dupa dorint'a Domnitorului, banii destinate pentru luminatul s'a datu seraciloru. Edificiile consulii-

loru streñi precum și mai multe alte case au fostu splendidiu iluminat, intre aceste din urma, cas'a lui Nicolau Lahovari a fotografului Baer, a farmacistului Curtii Eitel, a tapetierului curți Olbrich, a croitorului curți Jeanu, cas'a D. Lapati, pravali'a D. Michaelovits, a D. Enderle cesornicaru, Eforii spitalelor, spitalulu Colție precum și farmacia, cas'a Vicepresedintelui dela Senat, a D. Alessandru Plagino, a principelui Dimitrie Ghica s. a.

Cu ocasi'a dilei de S Aprile, aniversarea nascerei M. Sele Domnitorului și a plebiscitului pentru suirea pe tronu a M. S. In. Sea a primitu felicitări dela toate autoritățile din tiéra, dela prefecturi, consiliuri judetene și permanente, primarii, curție și tribunale, scoli, institute sanitare, armata, deosebite comunități religiose precum și din partea a o mulțime de persoane private atâtă din tiéra cătu și din streinatate.

Dumineca la 9 (21) Aprile M. Sea Domnitorulu cu ocasiurea dilei aniversării nascerei sele a plebiscitului prin care a fostu chiamatua la tronulu României, a datu unu prandiu, la care a asistatua dd. ministri, Pré Santi'a Sea Parintele Metropolitul primat, Pré Santi'a Sea Episcopulu catolic. D. Pașlroru Neumeister, presedinte alu comunităției evangeliice, D. Coen presedinte alu comunităției israelite, DD. Presedinti ai Camerei legiuitorie, ai curtilor de casatiune, de compturi și de apel. d. generalu Herescu, d. Generalu Ioann Ghica, d. colonelul Cerntu, d. colonelul Grădescu, comandanțul gardei orasienesci, d. Panaiotu, primarul capitalei, d. prefectul alu politiei și alții.

Gouvernul c. r. austr., in absența Agentului și Consulului generalu c. r. austr., Br. de Eder, care se afla in streinatate in concediu, a insarcinat pe Cancelariulu cons. gen. austr., d. Rudolf de Filek-Wittinghausen, cu administratiunea Agentiei și cons. gen. c. r. austriacu. „I. R.”

Varietăți.

* * Archiducele Albrechtu se spune ea aru caletori incognito (necunoscutu) prin Tranni'a. Catatoria această aru avé numai scopuri curățu militare. Adeverirea scirei e de a se asteptă.

* * Esc. Sea Comandantele supremu Bar. de Ramming, ceteru, ca se asteapta la Clusiu, că sa faca visita Comisariulu regescu.

* * „Sieb. Bl.“ pretinde ca Tel. Rom. dela 28. Aprilie (póte 27.) aru fi scrisu: „Pote ca e necunoscatu multoru cetitori a foilor ardeleni catu de departe au ajunsu certele Metropolitilor romani din Trani'a pentru cuprinderea purtarei politice etc. — „Tel. Rom.“ are o corespondintia dela Brasovu in aceasta cestiune, insa cu totulu altfelu de cum reproducu Sieb. Bl., ceea ce on. Red. a aceloroi foi aru face bine candu aru indreptă, dupa cum s'a scrisu in Nru 31 alu Tel. Rom, căci altmintera publicul denselor primesce lucrul pretinsu din T. R. cu totulu in alta forma și in altu intielesu seu, cu alte cuvinte i se infatisieaza ceva din T. R. ce in acestă nu se afla.

(+) Redactorulu de Delpiny dela Diuariulu Zukunft au reposat in septamán'a trecuta Din schitiele biografice ce le aflamu in Zukunft, națiunile slave am perduțu intrenulu unu luptatoru creidincios alu intereselorloru. E dreptu și ecuabilu, a recunoscă ca pre langa tota sarcin'a de a reprezentă interesele cele numerose a le națiunilor slave, ca unu reprezentante și luptatoru alu egalei iudreptătire, națiunea romana inca era de multe ori cu interesu considerata in diurualulu reposatului, mai multu decătu in ori care altu diuariu politicu de limba străina din Austri'a. Fiai repos. tieren'a usioră.

* * („Revue Contemporaine“ din Parisu) vorbindu despre poesiele lui D. Bolintinianu, dice: „Amu voi sa chiemâmu asupr'a acestei cărti intresulu prea realu, ce merita. Nu este vorba aci de acele vulgare enelegeri de prosa rimata, cari nascu și moru într'o dî, supunendu-se astfelii unei drepte ursute. Acăstă carte are inspiratiunea unui poetu, ce abia ne este strainu nouă, și care fiindu român, este pentru noi unu frate intăiu nascutu înaintea anticei Rome, marea nostra stramosia. Traducandu-se elu insusi, ne da unu bogatu și suavu sepetu de poesii stropite cu profumulu orientului, luminate de luminile petrundietore ale civilizatiunei occidentului. Resulta din acăstă unire a acelor dône lumi ale cugetării omenesci, aci contemplativa și colo meditative, o scriere plina de gustu, din care

nu culegi altu ce-va decătu visări și melodii; filosofulu, soldatulu, patriotulu traiescu și canta cu o voce sonora și adenea in aceste versuri bine lovite, unde ritmul este că unu resunetu din câmpurile de batalia, și unde strofă, intiesuta cu legendă, se arunca cu o ardore puternica către luminosele sperantie ale lumei moderne.“

* * Clerulu in Austria cuprinde 55.370 persoane, intre cari 1 Patriarchu, 4 Primati, 11 Archiepiscopi, 57 Episcopi, 24 Episcopi titulari 12.863 Parochi, 589 Preoti professori. Mai departe 720 monastiri de barbati cu 59 Archimandriti (Abatti), 45 provinciali, 6754 Preoti, 645 clerci, 240 noviti, 1916 de frați. Monastiri au Piatră 70, Franciscanu reformati 165, Franciscanu observanti 28, cei conveantuali 45, Dominicanu 41, Cisterciensu 47, Benedictinu 37, Fratii misericordiani (milostivi) 31, Iesuiti 17, Premonstratensi 15, Basiliani (gr. or.) 26. Numerul monastirilor femeiesci e 29 cu 5198 calugaritice. Intrăg'a avere biserică face 185,672,967 fl. cu 19,639,713 venit anualu.

* * „Familia“ in Nru din urma aduce o notitie despre cetatea Sibiului cu o ilustrație. Finindoa se face amintire și de unele tradiții despre întemeierea cetății Sibiului, trebuie să exprimam, ca am fi dorit sa aflam într-o aduse înainte și aceea ce există la poporul român pre aici și adeca, ca unu neamtu Hermanu aru fi cercutu dela romani și dea locu numai catu cuprinde o pele de bibolu, pentru ca sa si zideasca cetate. La ce invinduse romanii, Hermanu, taia pelea forte subtile și facu din ea o cirelusa lungă, cu carea cuprinse atâtă locu catu cuprinde lastadi cetatea. Aceasta tradiție și deca nu aru avé adeverulu realu, e caracteristica pentru sine și are într-oță plausibilitatea sea, pentru ca suntu cunoscute procesele cele immense ale Resinilor cu Sabiu, cari pretindeau pre base de documente forte vechi teritoriul pana in întrul cetăției, de alu loru.

Nr. 15—1 CONCURSU.

Carele se deschide pe vacanța statuie inventatorescă in Comuna Beeskerecului micu.

Salariul e 147 f. in bani gală, 3 jugere de aretura, ¼ jugeru de gradina, 55 chible de grâu, 10 stangeni de lemn și cortelul liberu.

Limb'a propunerei e serba și română.

Fiesce carele aru dorí a dobândi acestu postu are pâna in patru septemani dela antâia publicare, in acesta sfia, a substerne Consistoriului Temis' orei recursulu seu provediutu cu estrasulu de botediu, cu adeverintele despre sciintele absolute, despre purtarea sea morală și politică, și despre servitiul de pâna aci.

Din siedintă consistoriala scolastică lăsată in Timișoara in 16 Martiu 1867.

Nr. 16—1 CONCURSU.

Carele se deschide pe vacanța statuie inventatoresca din comun'a Munara.

Salariul e 47 f. in bani gală dela comună, și 10 f. 50 xr. că binevoitoru ajutoru dela manastirea Bezdinului, ¼ jugeru de gradina, 18 chible de grâu, 14 chible de cucuruzu, 50 ponti de sare, 50 pf. de clisa, 8 pf. de lumini, 2 stangeni de lemn și cortelul liberu.

Limb'a propunerei e română și serba.

Fiesce carele aru dorí a dobândi acestu postu are pâna in patru septemani dela antâia publicare in acesta sfia, a substerne Consistoriului Temisorei recursulu seu provediutu cu estrasulu de botzu, cu adeverintele despre sciintele absolute, despre purtarea sea morală și politică, și despre servitiul de pâna aci.

Din siedintă consistoriala scolară lăsată in Timișoara in 28 Martiu 1867.

Nr. 14—2 Edictu.

Demianu Fagarasianu din Helchiu, care de sișe ani cu necredința parăsindu-si pre legiuitora sea socia Mari'a Vasilie Feldioréu din Bodu, in Distr. Brasovului, au pribegit in lume, prin acăstă se provoca, că in terminu de unu anu de dile, dela datul de satia, sa se prezenteze înaintea subscrișului Foru matrimonialu, căci la din contra, se va decide procesulu matrimonialu asupra-i pornitul, și in absența lui, la intielesul SS. Canone ale bisericii noastre grăres.

Brasovu, 8 Aprile 1867.

Scaunulu Protopop. gr. res. alu Tract. alu II. alu Brasovului.

Ioan Petricum p. Protopenu.